

Catholic Conference
of Illinois

108 E. Cook St.
Springfield, IL 62704

Ph. 217-528-9200

www.ilcatholic.org
Diocese of Belleville
Archdiocese of Chicago
Diocese of Joliet
Diocese of Peoria
Diocese of Rockford
Diocese of Springfield-in-IL

Illinois podąża niebezpieczną ścieżką z legalizacją wspomaganego samobójstwa

12 grudnia 2025

Kiedy gubernator Pritzker podpisał ustawę o pomocy w samobójstwie, umieścił Illinois na niebezpiecznej i łamiącej serce ścieżce, która uprawomocnia samobójstwo jako ważne rozwiązanie życiowych wyzwań. Zamiast inwestować w rzeczywiste wsparcie pod koniec życia, takie jak opieka paliatywna i hospicyjna, leczenie bólu i akompaniament skoncentrowany na rodzinie, nasz stan postanowił znormalizować samobójstwo. Prawo to ignoruje bardzo realne niepowodzenia w dostępie do wysokiej jakości opieki, które doprowadzają osoby bezbronne do rozpacz. Nie robi nic, aby zapewnić pacjentom usługi, ochronę przed przymusem lub otoczenie przez bliskich, gdy się zabijają.

Jeszcze bardziej niepokojące jest to, że wprowadzając to prawo, Illinois popiera opcję śmierci, jednocześnie żądając współczucia. Przesłanie to zostanie usłyszane przez grupy wrażliwe nie jako balsam dla umierających, ale jako akceptowalna społecznie alternatywa dla życia. Rzeczywiście, badania pokazują, że tam, gdzie wspomagane samobójstwo zostało zalegalizowane, liczba wszystkich samobójstw wzrosła. Jak możemy zachęcać nastolatków i młodych dorosłych — wiedząc, że samobójstwo jest drugą najczęstszą przyczyną śmierci w ich grupie wiekowej — aby nie wybierali śmierci, skoro nasze własne prawo mówi, że samobójstwo może być „opcją medyczną”? Możemy finansować linie wsparcia zapobiegania samobójstwom, rozszerzać programy prewencji samobójstw i szkolić społeczność, ale te wysiłki są puste, jeśli jednocześnie wysyłamy sygnał, że niektóre życia są zbyt obciążające lub zbyt kosztowne, by je ratować. Czy możemy oczekiwać, że cierpiąca młodzież i inne osoby w kryzysie zrozumieją różnicę między ich cierpieniem a cierpieniem osób umierających?

Gubernator Pritzker oraz ustawodawcy, którzy poparli to ustawodawstwo, mieli wybór: budować przyszłość, w której każda osoba — zwłaszcza chora i bezbronna — jest otaczana opieką z godnością, miłością i wsparciem, albo otworzyć drzwi do systemu, w którym śmierć staje się dopuszczalną alternatywą. Skoro ustawa SB 1950 stała się obowiązującym prawem, musimy mówić jeszcze wyraźniej, że prawdziwe współczucie oznacza pomaganie ludziom żyć, a nie pomaganie im umierać.